Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

zo 7. októbra 2015*

„Ochranná známka Spoločenstva — Prihlášky slovných ochranných známok Spoločenstva ΧΑΛΛΟΥΜΙ a HALLOUMI — Absolútny dôvod zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (ES) č. 207/2009“

V spojených veciach T-292/14 a T-293/14,

**Cyperská republika**, v zastúpení: S. Malynicz, barrister, a V. Marsland, solicitor,

žalobkyňa,

proti

**Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)**, v zastúpení: P. Geroulakos, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ktorej predmetom sú dve žaloby podané proti dvom rozhodnutiam štvrtého odvolacieho senátu ÚHVT z 19. februára 2014 (vec R 1849/2013-4 a vec R 1503/2013-4), ktoré sa týkajú prihlášok slovného označenia ΧΑΛΛΟΥΜΙ a slovného označenia HALLOUMI ako ochranných známok Spoločenstva,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predseda komory M. Prek (spravodajca), sudcovia I. Labucka a V. Kreuschitz,

tajomník: I. Dragan, referentka,

so zreteľom na žaloby podané do kancelárie Všeobecného súdu 28. apríla 2014,

so zreteľom na vyjadrenie k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 16. septembra 2014,

so zreteľom na uznesenie z 28. augusta 2014 o spojení vecí T-292/14 a T-293/14 na účely písomnej časti konania, ústnej časti konania a vyhlásenia rozsudku,

po pojednávaní z 20. mája 2015,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

## Rozsudok

### Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Žalobkyňa, Cyperská republika, podala 13. a 15. februára 2013 dve prihlášky ochrannej známky Spoločenstva na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) na základe nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1).

2 Ochranné známky, ktorých zápis sa požadoval, sú slovné označenia HALLOUMI a ΧΑΛΛΟΥΜΙ.

3 Výrobky uvedené v prihláške patria do triedy 29 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajú tomuto opisu: „syr; mlieko a mliečne výrobky“.

4 Prieskumový pracovník ÚHVT 1. a 14. marca 2013 informoval žalobkyňu, že sa domnieva, že predmetné označenie nemôže byť zapísané z dôvodu existencie absolútnych dôvodov zamietnutia upravených v článku 7 ods. 1 písm. b) a c) a v článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009.

5 Listami z 26. apríla a 14. mája 2013 predložila žalobkyňa svoje tvrdenia voči stanovisku, ktoré prijal prieskumový pracovník.

6 Rozhodnutiami z 21. júna a 24. júla 2013 zamietol prieskumový pracovník prihlášky ochranných známok Spoločenstva na základe článku 7 ods. 1 písm. b) a c) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009.

7 Na základe článkov 58 až 64 nariadenia č. 207/2009 žalobkyňa podala 2. augusta a 20. septembra 2013 dve odvolania na ÚHVT proti rozhodnutiu prieskumového pracovníka.

8 Dvoma rozhodnutiami z 19. februára 2014 (ďalej len „napadnuté rozhodnutia“) štvrtý odvolací senát ÚHVT tieto odvolania zamietol. Domnieval sa jednak, že prihlasované ochranné známky boli považované za opisujúce dotknuté výrobky v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, a jednak, že nemali rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) toho istého nariadenia.

9 Odvolací senát po prvé zdôraznil, že pojmy „HALLOUMI“ a „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ písané veľkými písmenami označujú syrovú špecialitu z Cypru, a teda priamo opisujú, prinajmenšom v očiach cyperskej verejnosti, druh a zemepisný pôvod syra, mlieka a mliečnych výrobkov, ktorých sa prihláška týka. Tiež sa domnieval, že vnímanie anglofónnej verejnosti, podľa ktorého internetový slovník *Oxford English Dictionary* definuje pojem „halloumi“ (napísaný v latinke) ako prihlasovanú ochrannú známku (meno vlastníka), je irelevantné. Pokiaľ ide o pojem „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ písaný veľkými písmenami, odvolací senát sa domnieval, že priemerný anglický spotrebiteľ nie je spôsobilý čítať grécku abecedu. Po druhé odvolací senát pripomenul, že nariadenie č. 207/2009 neupravuje zápis certifikačných ochranných známok, takže tieto ochranné známky sa musia prihlasovať ako individuálne ochranné známky a môžu byť zapísané iba v prípade, ak nie je možné uplatniť žiadny z absolútnych dôvodov neplatnosti uvedených v článku 7 ods. 1 nariadenia č. 207/2009. V tejto súvislosti uvádza, že zamietnutie prihlášok na zápis prieskumovým pracovníkom sa zakladalo na opisnom význame pojmov „HALLOUMI“ a „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ písaných veľkými písmenami a nie na skutočnosti, že žalobkyňa uplatnila na tieto označenia mechanizmus certifikácie. Po tretie sa domnieval, že skutočnosť, že označenia INTEL INSIDE a FAIRTRADE boli zapísané ako individuálne ochranné známky Spoločenstva a sú do budúcnosti predmetom licencie na účely informovania o charakteristických znakoch výrobkov a služieb, nemala v prejednávanom prípade žiadny vplyv. Po štvrté sa domnieval, že

prihlasované ochranné známky, ktoré sa obmedzujú na opis vlastností tovarov uvedených v prihláškach ochranných známok, nemali rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

**Návrhy účastníkov konania**

10 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutia,

— zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

11 ÚHVT navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žaloby,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

**Právny stav**

12 Na podporu svojich žalôb žalobkyňa uvádza jediný žalobný dôvod založený na porušení článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia č. 207/2009. Je teda potrebné preskúmať najprv tento jediný žalobný dôvod v rozsahu, v akom sa týka porušenia článku 7 ods. 1 písm. c) uvedeného nariadenia.

13 Podľa článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 sa do registra nezapíšu ochranné známky, ktoré tvoria výlučne označenia alebo znaky, ktoré môžu slúžiť v obchode na označenie druhu, kvality, množstva, zamýšľaného účelu, hodnoty, zemepisného pôvodu alebo času výroby tovarov alebo poskytovania služieb, prípadne iných vlastností tovarov alebo služieb. Okrem toho článok 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 stanovuje, že odsek 1 sa bude uplatňovať napriek skutočnosti, že dôvody na zamietnutie existujú iba v časti Európskej únie.

14 Označenia a údaje, na ktoré sa vzťahuje článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, sú tie, ktoré z pohľadu cieľovej skupiny verejnosti môžu slúžiť pri bežnom používaní na priame označenie alebo uvedením niektorej charakteristickej vlastnosti tovaru alebo služby, pre ktoré sa zápis žiada [rozsudky z 20. septembra 2001, Procter & Gamble/ÚHVT, C-383/99 P, Zb., EU:C:2001:461, bod 39, a z 22. júna 2005, Metso Paper Automation/ÚHVT (PAPERLAB), T-19/04, Zb., EU:T:2005:247, bod 24].

15 Z toho vyplýva, že pre to, aby sa na označenie vzťahoval zákaz uvedený v tomto ustanovení, je potrebné, aby toto označenie malo dostatočne priamy a konkrétny vzťah k sporným tovarom alebo službám, ktorý umožní dotknutej verejnosti hneď a bez ďalšieho uvažovania pochopiť opis sporných tovarov a služieb alebo niektorú z ich charakteristických vlastností [rozsudky PAPERLAB, už citovaný v bode 14 vyššie, EU:T:2005:247, bod 25, a z 30. novembra 2011, Hartmann/ÚHVT (Complete), T-123/10, EU:T:2011:706, bod 21].

16 Z toho vyplýva, že posúdenie opisného charakteru označenia je možné uskutočniť iba jednak vo vzťahu k predmetným tovarom alebo službám a jednak k tomu, ako ho vníma príslušná skupina verejnosti [rozsudky zo 16. marca 2006, Telefon & Buch/ÚHVT – Herold Business Data (WEISSE SEITEN), T-322/03, Zb., EU:T:2006:87, bod 90, a z 15. januára 2015, MEM/ÚHVT (MONACO), T-197/13, Zb., EU:T:2015:16, bod 50].

17 Vo svetle týchto zásad je potrebné preskúmať tvrdenia účastníkov konania, pokiaľ ide o posúdenie uvedené odvolacím senátom v napadnutých rozhodnutiach.

18 Po prvé, ako je uvedené v bode 13 napadnutých rozhodnutí, predmetné výrobky sú určené širokej verejnosti, čo v tomto prípade žalobkyňa nespochybňuje. Taktiež je potrebné schváliť postup odvolacieho senátu – čo v prejednávanom prípade žalobkyňa nespochybňuje – spočívajúci v odkaze na cyperskú verejnosť na účely uskutočnenia jeho analýzy opisného charakteru prihlasovaných ochranných známok.

19 Odvolací senát totiž správne pri uplatnení článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 posúdil absolútny dôvod zamietnutia iba vo vzťahu k cyperskej verejnosti. Ako to zdôraznil v bode 11 rozhodnutia napadnutého vo veci T-292/14, slovo „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ je napísané veľkými písmenami gréckej abecedy a určenie jeho spôsobilosti na zápis sa môže vykonať vo vzťahu k cyperskej verejnosti, pre ktorú sa používa grécka abeceda ako štandardná abeceda. Taktiež pokiaľ ide o pojmy „HALLOUMI“ a „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ napísané veľkými písmenami, žalobkyňa pripúšťa, že označujú syrovú špecialitu z Cypru. Tento dôvod postačuje taktiež na odôvodnenie, že vo veci T-293/14 odvolací senát odkazuje na účely posúdenia absolútneho dôvodu zamietnutia zápisu iba na cyperskú verejnosť.

20 Po druhé sa odvolací senát domnieval, že pojmy „HALLOUMI“ a „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ napísané veľkými písmenami označujú syrovú špecialitu z Cypru, a teda opisujú priamo v očiach cyperskej verejnosti, druh a zemepisný pôvod syra, mlieka a mliečnych výrobkov, pre ktoré sa zápis požaduje (bod 14 napadnutých rozhodnutí).

21 S týmto posúdením treba súhlasiť. V skutočnosti je totiž potvrdené samotnou žalobkyňou v jej písomnostiach. Žalobkyňa zdôrazňuje, že pojmy „HALLOUMI“ a „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ písané veľkými písmenami označujú osobitný druh syra vyvážaného z Cypru, vyrábaného určitým spôsobom, ktorý má určitú chuť, konzistenciu a osobitné kulinárske vlastnosti.

22 V tom istom zmysle je potrebné pripomenúť, že Všeobecný súd už určil, že slovo „HALLOUMI“ písané veľkými písmenami odkazuje na syrovú špecialitu z Cypru a že tento pojem opisuje uvedený výrobok [pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. júna 2012, Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias/ÚHVT – Garmo (HELLIM), T-534/10, Zb., EU:T:2012:292, body 41 a 55].

23 Na pojednávaní žalobkyňa vyjadrila námietky voči tomuto výkladu rozsudku HELLIM, už citovaného v bode 22 vyššie (EU:T:2012:292), keď zdôraznila, že sa v bode 41 tohto rozsudku Všeobecný súd nevyjadril k rozlišovacej spôsobilosti skoršej ochrannej známky HALLOUMI, ale iba vykonal posúdenie gréckeho slova konvertovaného do turečtiny, ktoré sa obmedzilo na určenie, že turecký preklad pojmu „halloumi“ bol „hellim“ a že spotrebitelia vedia, že tieto dva pojmy odkazujú na rovnaký výrobok. Žalobkyňa taktiež tvrdí, že v bode 52 rozsudku HELLIM, už citovaného v bode 22 vyššie (EU:T:2012:292), Všeobecný súd uznal, že skoršia ochranná známka HALLOUMI mala rozlišovaciu spôsobilosť.

24 Tieto tvrdenia teda treba zamietnuť ako irelevantné. Všeobecný súd poznamenáva, že žalobkyňa nespochybňuje skutočnosť, že pojem „HALLOUMI“ písaný veľkými písmenami opisuje predmetný výrobok, teda syrovú špecialitu z Cypru, ako to už bolo uvedené v bode 55 rozsudku HELLIM, už citovaného v bode 22 vyššie (EU:T:2012:292).

25 Pokiaľ ide o výrobky alebo služby, pre ktoré sa jeho zápis ako ochrannej známky požaduje, treba pripomenúť, že označenie, ktoré má opisný charakter v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 s výhradou uplatnenia odseku 3 tohto článku, nemá rozlišovaciu spôsobilosť vo vzťahu k týmto výrobkom alebo službám [pozri rozsudok z 10. marca 2011, Agencja Wydawnicza Technopol/ÚHVT, C-51/10 P, Zb., EU:C:2011:139, bod 33 a citovanú judikatúru, a z 11. mája 2005, Naipes Heraclio Fournier/ÚHVT – France Cartes (Meč z kartovej hry), T-160/02 až T-162/02, Zb., EU:T:2005:167, bod 59 a citovanú judikatúru].

26 Žalobkyňa sa však neodvolávala na článok 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009, ani nepreukázala, že jej označenie získalo rozlišovaciu spôsobilosť, pokiaľ ide o predmetné tovary, v dôsledku jeho používania, ku ktorému došlo v zmysle citovaného ustanovenia.

27 Skutočnosť, že v rozsudku HELLIM, už citovanom v bode 22 vyššie (EU:T:2012:292), Všeobecný súd uznal v dôsledku spochybnenia týkajúceho sa pravdepodobnosti zámeny ochrannej známky HALLOUMI s ochrannou známkou HELLIM, že skoršia kolektívna slovná ochranná známka Spoločenstva HALLOUMI mala slabú rozlišovaciu spôsobilosť – ako to vyplýva z judikatúry (pozri rozsudok z 24. mája 2012, Formula One Licensing/ÚHVT, C-196/11 P, Zb., EU:C:2012:314, bod 47) – nespochybňuje posúdenie obsiahnuté v predchádzajúcom bode. Po prvé Všeobecný súd v tomto rozsudku uvádza, že ochranná známka HALLOUMI nemá osobitnú rozlišovaciu spôsobilosť a má opisný charakter (rozsudok HELLIM, už citovaný v bode 22 vyššie, EU:T:2012:292, bod 55). Preto konštatovanie, že slovná kolektívna ochranná známka Spoločenstva HALLOUMI má slabú rozlišovaciu spôsobilosť, nepostačuje na vyváženie opisného charakteru uvedenej ochrannej známky. Po druhé z predmetného rozsudku nevyplýva, že slabá rozlišovacia spôsobilosť bola získaná používaním, ako to vyžaduje článok 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009.

28 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné pripustiť, že taký opisný význam označenia HALLOUMI, ako to konštatoval odvolací senát, je preukázaný prinajmenšom u cyperskej verejnosti. Z rovnakých dôvodov je možné dospieť k tomu istému záveru, pokiaľ ide o označenie ΧΑΛΛΟΥΜΙ.

29 Z toho vyplýva, že odvolací senát sa nedopustil nesprávneho posúdenia, keď konštatoval, že prihlasované ochranné známky nemôžu byť zapísané z dôvodu ich opisného významu pre výrobky, pre ktoré sa zápis žiada, prinajmenšom z pohľadu cyperskej verejnosti.

30 Žalobkyňa uvádza päť žalobných dôvodov, ktorými spochybňuje tieto posúdenia.

O prvom žalobnom dôvode, podľa ktorého nariadenie č. 207/2009 nevylučuje certifikačné ochranné známky

31 Žalobkyňa tvrdí, že nariadenie č. 207/2009 povoľuje zápis certifikačných ochranných známok, ktoré spĺňajú kritériá ochranných známok Spoločenstva. Odvolaciemu senátu vytýka, že neuviedol, že nariadenie č. 207/2009 nezakazuje, aby sa zapísali ako obyčajné ochranné známky Spoločenstva uvedené certifikačné ochranné známky, ktoré sú zlučiteľné so všeobecnými ustanoveniami uvedeného nariadenia.

32 ÚHVT zdôrazňuje, že certifikačné ochranné známky sa môžu zapísať ako individuálne ochranné známky Spoločenstva, ak spĺňajú podmienky stanovené článkom 7 ods. 1 nariadenia č. 207/2009.

33 Na jednej strane je potrebné zdôrazniť, že v bode 16 napadnutých rozhodnutí, odvolací senát zdôraznil, že zápis ochrannej známky sa nemôže zamietnuť pre skutočnosti, že sa používala ako certifikačná ochranná známka. Spresňuje však, že vzhľadom na to, že nariadenie č. 207/2009 neupravuje zápis certifikačných známok, musia sa tieto prihlásiť ako individuálne ochranné známky a môžu byť zapísané iba vtedy, ak nemožno poukázať na žiadne absolútne dôvody zamietnutia uvedené v článku 7 ods. 1 uvedeného nariadenia.

34 Týmto odvolací senát výslovne zdôraznil, že certifikačné ochranné známky môžu byť zapísané ako ochranné známky Spoločenstva pod podmienkou, že neexistujú absolútne dôvody zamietnutia v zmysle článku 7 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, ktoré by bránili ich zápisu. Tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého odvolací senát neuviedol, že nariadenie č. 207/2009 nezakazuje zápis certifikačných ochranných známok, sa v každom prípade musí zamietnuť.

35 Na druhej strane je správne, ako ÚHVT zdôrazňuje, že nariadenie č. 207/2009 neupravuje ochranu certifikačných ochranných známok. Upravuje iba ochranu individuálnych alebo kolektívnych ochranných známok Spoločenstva.

36 V prejednávanom prípade žalobkyňa podala dve prihlášky individuálnych ochranných známok a vzhľadom na kritériá upravené nariadením č. 207/2009, medzi ktoré patria kritériá uvedené v článku 7 ods. 1 uvedeného nariadenia, boli tieto prihlášky individuálnych ochranných známok preskúmané.

37 Z toho vyplýva, že prvý žalobný dôvod sa musí zamietnuť.

O druhom žalobnom dôvode založenom na uplatnení chybných kritérií na posúdenie opisného charakteru prihlasovaných ochranných známok

38 Žalobkyňa tvrdí, že od roku 1992 je majiteľkou dvoch národných certifikačných ochranných známok, a síce ochranných známok HALLOUMI a ΧΑΛΛΟΥΜΙ, a že minimálne od tohto roku vnímajú cyperskí spotrebitelia predmetné označenia ako certifikačné ochranné známky garantujúce dodržiavanie všetkých presných noriem uvádzaných v špecifikáciách.

39 ÚHVT tvrdí, že zamietnutie prihlasovaných ochranných známok sa zakladá na opisnom charaktere individuálnych ochranných známok a nie na kritériách spojených s certifikačnými ochrannými známkami a poznamenáva, že žalobkyňa sama pripúšťa, že prihlasované ochranné známky opisujú druh a pôvod výrobkov.

40 Najprv je potrebné konštatovať, že žalobkyňa uznala, že prihlasované ochranné známky cyperskí spotrebitelia a spotrebitelia v celej Európskej únii vždy vnímali ako ochranné známky označujúce osobitný druh syra vyvážaného z Cypru, vyrábaného určitým spôsobom, ktorý má určitú chuť, konzistenciu a osobitné kulinárske vlastnosti.

41 Odvolací senát sa preto nedopustil nesprávneho posúdenia, keď v bode 14 napadnutých rozhodnutí zdôraznil, že označenia opisujú, aspoň v očiach cyperskej verejnosti, priamo druh a zemepisný pôvod prihlasovaného syra.

42 Ako tiež zdôrazňuje ÚHVT, zamietnutie zápisu prihlasovaných ochranných známok je založené na opisnom charaktere individuálnych ochranných známok, a nie na kritériách spojených s certifikačnými ochrannými známkami.

43 Z toho ďalej vyplýva, že skutočnosť, že žalobkyňa je majiteľkou zhodných certifikačných ochranných známok od roku 1992, nemá vplyv na opisný charakter predmetných označení.

44 V tejto súvislosti je potrebné preskúmať tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého v podstate existencia certifikačných ochranných známok od roku 1992 spôsobila zmenu vnímania predmetných označení cyperskými spotrebiteľmi v zmysle, ktorý značne presahuje obyčajný opisný charakter dotknutých výrobkov. Podľa žalobkyne títo spotrebitelia už označenia naďalej vnímajú ako označenia zaručujúce dodržiavanie všetkých presným noriem uvádzaných v špecifikáciách.

45 Toto tvrdenie je irelevantné. Kritériá uvádzané žalobkyňou súvisiace so zemepisným pôvodom výrobku, jeho povahou a jeho vlastnosťami sú totiž vlastné certifikačným ochranným známkam. Nemôžu slúžiť na preukázanie toho, že cyperský spotrebiteľ nevníma dotknuté označenia – ktoré sú predmetom návrhu na zápis ako individuálnej ochrannej známky – ako opisujúce dotknuté výrobky.

46 Aj za predpokladu, že by niektorí cyperskí spotrebitelia vnímali už niekoľko rokov dotknuté označenia ako certifikačné ochranné známky zaručujúce dodržiavanie všetkých presných právnych požiadaviek, nie je u týchto spotrebiteľov ani *a fortiori* u iných spotrebiteľov, ktorí si nevytvoria spojitosť s certifikačnou ochrannou známkou, týmto vnímaním dotknutý opisný charakter predmetných ochranných známok v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009.

47 Nakoniec žalobkyňa tvrdí, že prístup uplatnený odvolacím senátom znamená, že sa predpokladá, že zápis všetkých certifikačných ochranných známok musí byť v dôsledku ich samotnej povahy zamietnutý. Podľa jej názoru takúto ochrannú známku nemožno zapísať ako ochrannú známku Spoločenstva iba v prípade, že ochranná známka nie je ničím viac než banálnou informáciou, ktorá označuje priamo a výlučne vlastnosti výrobkov alebo služieb. Ako príklad uvádza najmä výraz „100 % hovädzie“.

48 Ako správne zdôrazňuje ÚHVT, prístup zastávaný žalobkyňou nie je možné prijať z dôvodu, že zodpovedá reštriktívnej definícii pojmu opisný charakter v zmysle článku 7 ods. 1 písm.c) nariadenia č. 207/2009.

49 Je potrebné uviesť, že kritériá, z ktorých vychádza žalobkyňa pri tvrdení, že dotknuté označenia sú na rozdiel od výrazu „100 % hovädzie“, skutočne niečím viac než banálnou informáciou, ktorá označuje priamo a výlučne vlastnosti výrobkov alebo služieb, sú kritériá certifikačnej ochrannej známky, ktoré sú práve opisné, pretože súvisia so zemepisným pôvodom výrobku, s jeho povahou a vlastnosťami.

50 Druhý žalobný dôvod je preto potrebné zamietnuť.

O treťom žalobnom dôvode založenom na neexistencii verejného záujmu na tom, aby boli prihlasované ochranné známky ponechané voľne k dispozícii

51 Žalobkyňa uvádza, že neexistuje verejný záujem odôvodňujúci to, aby boli prihlasované ochranné známky ponechané k dispozícii pre používanie tretími osobami. Pripomína, že dôvody zamietnutia zápisu uvedené v článku 7 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 treba vykladať vzhľadom na všeobecný záujem, ktorý je základom každého z týchto dôvodov. V tomto ohľade sa dovoláva rozsudku zo 4. mája 1999, Windsurfing Chiemsee (C-108/97 a C-109/97, Zb., EU:C:1999:230, body 29 až 30), ktorý podľa jej názoru jasne stanovil, že verejný záujem je základom článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009. Domnieva sa, že odvolací senát sa mal zaoberať otázkou, či je možné dôvodne predpokladať, že tretie osoby by chceli ochrannú známku používať v budúcnosti. Žalobkyňa pritom poznamenáva, že jediným dôvodom, pre ktorý by obchodníci chceli používať prihlasované ochranné známky bez dodržiavania noriem uložených certifikačnými ochrannými známkami, je dôvod spočívajúci v klamaní verejnosti. Neexistuje teda verejný záujem na tom, aby mohli obchodníci nekalým spôsobom opisovať svoje výrobky. Naopak, existuje významný verejný záujem na ochrane certifikačných ochranných známok. Dodáva, že zápis certifikačných ochranných známok nepovedie k zneužívaniu, ani nezjednoduší zápis opisných ochranných známok, keďže tieto ochranné známky nemajú „razítko“ ani povesť certifikačných ochranných známok.

52 ÚHVT tieto tvrdenia odmieta.

53 Je potrebné pripomenúť, že pojem všeobecný záujem, z ktorého vychádza článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, vyžaduje, aby označenia alebo údaje, ktoré môžu slúžiť v obchode na označenie vlastností tovarov alebo služieb, pre ktoré sa zápis žiada, mohli byť voľne používané všetkými. Toto ustanovenie teda bráni tomu, aby tieto označenia alebo údaje boli vyhradené jedinému podniku z dôvodu ich zápisu ako ochrannej známky (rozsudky z 23. októbra 2003, ÚHVT/Wrigley, C-191/01 P, Zb., EU:C:2003:579, bod 31, a z 12. januára 2006, Deutsche SiSi-Werke/ÚHVT, C-173/04 P, Zb., EU:C:2006:20, bod 62) a aby si určitý podnik vytvoril monopol na používanie opisného pojmu na úkor ostatných podnikov vrátane svojich konkurentov, ktorým by sa tak zúžil

rozsah slovníka, ktorý majú k dispozícii na opis vlastných tovarov [rozsudky zo 6. marca 2007, Golf USA/ÚHVT (GOLF USA), T-230/05, EU:T:2007:76, bod 32, a z 30. apríla 2013, ABC-One/ÚHVT (SLIM BELLY), T-61/12, EU:T:2013:226, bod 18].

54 V tomto kontexte žalobkyňa tvrdí jednak, že odvolací senát bol povinný položiť si otázku, či bolo vo verejnom záujme ponechať prihlasované ochranné známky k dispozícii na používanie tretími osobami, čo nespravil. Ďalej tvrdí, že v prejednávanom prípade je potrebné odpovedať na túto otázku tak, že neexistuje verejný záujem ponechať prihlasované ochranné známky voľne k dispozícii. Takéto tvrdenia nemôžu uspieť.

55 Z judikatúry citovanej v bode 53 vyššie totiž vyplýva, že všeobecný záujem alebo verejný záujem na tom, aby sa opisné ochranné známky ponechali k dispozícii pre používanie tretími osobami, je vopred stanovený a predpokladá sa. Z toho vyplýva, že ak je prihlasovaná ochranná známka opisná, postačuje, aby odvolací senát uvedený opisný charakter skonštatoval bez toho, aby musel preskúmať, či napriek jej opisnému charakteru existuje z faktického hľadiska verejný záujem na tom, aby sa prihlasovaná ochranná známka ponechala k dispozícii pre používanie tretími osobami. Na účely použitia článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 je potrebné na základe daného významu dotknutého slovného označenia iba preskúmať, či z hľadiska príslušnej skupiny verejnosti existuje dostatočne priame a konkrétne prepojenie medzi označením a vlastnosťami kategórií výrobkov a služieb, pre ktoré sa zápis požaduje [rozsudky z 3. decembra 2003, Audi/ÚHVT (TDI), T-16/02, Zb., EU:T:2003:327, bod 29, a z 23. októbra 2007, BORCO-Marken-Import Matthiesen/ÚHVT (Caipi), T-405/04, EU:T:2007:315, bod 44]. V tomto kontexte je taktiež účelné pripomenúť, že použitie článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 nezávisí od existencie konkrétnej, aktuálnej a vážnej požiadavky na disponibilitu [pozri v tomto zmysle rozsudky z 27. februára 2002, Streamserve/ÚHVT (STREAMSERVE), T-106/00, Zb., EU:T:2002:43, bod 39; z 9. februára 2010, PromoCell bioscience alive/ÚHVT (SupplementPack), T-113/09, EU:T:2010:34, bod 27, a z 8. júla 2010, Trautwein/ÚHVT (Zobrazenie koňa), T-386/08, EU:T:2010:296, bod 45].

56 Ako bolo v prejednávanej veci uvedené v bodoch 18 až 29 vyššie, existencia priameho a konkrétneho prepojenia medzi prihlasovanými ochrannými známkami a vlastnosťami výrobkov, pre ktoré sa zápis požadoval, bola napadnutými rozhodnutiami dostatočne preukázaná.

57 Okrem toho žalobkyňa márne tvrdí, že pripustenie existencie verejného záujmu, ktorý by odôvodnil ponechanie prihlasovaných ochranných známok voľne k dispozícii, znamená, že by obchodníci mohli tieto ochranné známky používať bez toho, aby dodržiavali normy uložené certifikačnými ochrannými známkami a klamať verejnosť.

58 Ako správne poznamenáva ÚHVT, posúdenia týkajúce sa budúceho používania prihlasovaných ochranných známok alebo prípadných z toho vyplývajúcich rizík totiž nie sú relevantné pre posúdenie existencie opisného charakteru uvedených ochranných známok.

59 Nakoniec skutočnosť, že sa inštitúty európskeho práva vyjadrili v prospech nevyhnutnej ochrany certifikačných ochranných známok, nemá vplyv na riešenie prejednávanej veci. Je totiž potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry sa zákonnosť rozhodnutí odvolacích senátov musí posudzovať výlučne na základe nariadenia č. 207/2009 tak, ako ho vykladá súd Únie (rozsudky z 15. septembra 2005, BioID/ÚHVT, C-37/03 P, Zb., EU:C:2005:547, bod 47; Deutsche SiSi-Werke/ÚHVT, už citovaný v bode 53 vyššie, EU:C:2006:20, bod 48, a PAPERLAB, už citovaný v bode 14 vyššie, EU:T:2005:247, bod 39). Existujúca právna úprava týkajúca sa ochrannej známky Spoločenstva pritom možnosť zapísať certifikačné ochranné známky presne nestanovuje.

60 Vzhľadom na uvedené skutočnosti je potrebné tretí žalobný dôvod zamietnuť.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na zápise certifikačných ochranných známok ako ochranných známok Spoločenstva

61 Žalobkyňa sa domnieva, že odvolací senát nepostupoval koherentne, keď prijal, aby ako obyčajné ochranné známky Spoločenstva boli zapísané také certifikačné ochranné známky ako FREEDOM FOOD, ENERGY STAR, FAIRTRADE alebo tiež UNDERWRITERS LABORATORIES. Žalobkyňa odvolaciemu senátu v podstate vytýka, že nevysvetlil skutočnosť, prečo bol dôvod pre zamietnutie zápisu, ktorý nebol uplatnený voči týmto ochranným známkam, uplatnený voči prihlasovaným ochranným známkam.

62 ÚHVT tieto tvrdenia zamieta.

63 Pokiaľ ide o skoršie rozhodnutia ÚHVT, postačuje pripomenúť, že aj keď skutkové alebo právne dôvody uvedené v skoršom rozhodnutí ÚHVT môžu predstavovať argumenty na podporu žalobného dôvodu založeného na porušení nariadenia č. 207/2009, rozhodnutia o zápise označenia ako ochrannej známky Spoločenstva, ktoré odvolacie senáty prijímajú na základe tohto nariadenia, sú prijímané v rámci presne stanovenej právomoci, a nie v rámci diskrečnej právomoci. Preto sa zákonnosť rozhodnutí odvolacích senátov musí posúdiť iba na základe tohto nariadenia tak, ako ho vykladá súd Únie, a nie na základe rozhodovacej praxe odvolacích senátov predchádzajúcej týmto rozhodnutiam (rozsudky BioID/ÚHVT, už citovaný v bode 59 vyššie, EU:C:2005:547, bod 47; Deutsche SiSi-Werke/ÚHVT, už citovaný v bode 53 vyššie, EU:C:2006:20, bod 48, a PAPERLAB, už citovaný v bode 14 vyššie, EU:T:2005:247, bod 39). Žiadna skutočnosť však samozrejme nevylučuje, aby súd Únie schválil a prebral niektoré z tvrdení, ktoré stanovila rozhodovacia prax ÚHVT.

64 V skutočnosti existujú dva predpoklady. Pokiaľ odvolací senát tým, že v skoršej veci pripustil spôsobilosť označenia na zápis ako ochrannej známky Spoločenstva, správne uplatnil príslušné ustanovenia nariadenia č. 207/2009 a v neskoršej veci porovnateľnej s prvou vecou rozhodol opačne, súd Únie bude nútený zrušiť posledné uvedené rozhodnutie z dôvodu porušenia príslušných ustanovení nariadenia č. 207/2009. V rámci tohto prvého predpokladu je teda žalobný dôvod založený na porušení zásady zákazu diskriminácie neúčinný (rozsudok STREAMSERVE, už citovaný v bode 55 vyššie, EU:T:2002:43, bod 67).

65 Naopak, ak sa pripustí v skoršej právnej veci spôsobilosť označenia na zápis ako ochrannej známky, dopustil sa odvolací senát nesprávneho právneho posúdenia a keď v neskoršej právnej veci porovnateľnej s prvou rozhodol odvolací senát opačne, nie je možné sa účinnne odvolávať na prvé rozhodnutie na podporu návrhu na zrušenie tohto neskoršieho rozhodnutia. Z judikatúry Súdneho dvora totiž vyplýva, že zásadu rovnosti zaobchádzania je možné uplatniť iba v rámci dodržania zákonnosti (rozsudky z 13. júla 1972, Besnard a i./Komisia, 55/71 až 76/71, 86/71, 87/71 a 95/71, Zb., EU:C:1972:66, bod 39, a z 28. septembra 1993, Magdalena Fernández/Komisia, T-90/92, Zb., EU:T:1993:78, bod 38), a že nikto nemôže vo svoj prospech uplatňovať protiprávnosť, ku ktorej došlo v prospech inej osoby (rozsudok z 9. októbra 1984, Witte/Parlament, 188/83, Zb., EU:C:1984:309, bod 15). Preto je v rámci tohto druhého predpokladu dôvod založený na porušení zásady zákazu diskriminácie tiež neúčinný (rozsudok STREAMSERVE, už citovaný v bode 55 vyššie, EU:T:2002:43, bod 67).

66 Ako pritom vyplýva z analýzy prejednávaného žalobného dôvodu vychádzajúceho z porušenia článku 7 ods. 1 písm. c) a najmä bodov 13 až 29 vyššie, odvolací senát dospel správne k záveru, že prihlasované ochranné známky nemôžu byť zapísané, pretože opisujú dotknuté výrobky.

67 Štvrtý žalobný dôvod preto treba zamietnuť.

O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení ochrany národných ochranných známok

68 Podľa žalobkyne bude dôsledkom napadnutých rozhodnutí oslabenie ochrany národných ochranných známok. V tomto ohľade zdôrazňuje, že národné ochranné známky vrátane certifikačných ochranných známok sa môžu uplatniť v rámci konania týkajúceho sa ochranných známok Spoločenstva. Účinkom napadnutých rozhodnutí by podľa nej bolo to, že by sa týmto ochranným známkam nepriznala žiadna rozlišovacia spôsobilosť, a teda žiadna ochrana na základe článku 8 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia č. 207/2009. V tomto kontexte odkazuje na rozsudok Formula One Licensing/ÚHVT, už citovaný v bode 27 vyššie (EU:C:2012:314, body 42 až 47), v ktorom Súdny dvor konštatoval, že aby sa predišlo porušeniu článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, treba národnej ochrannej známke uvádzanej na podporu námietky voči zápisu ochrannej známky Spoločenstva priznať určitú mieru rozlišovacej spôsobilosti.

69 Ako poznamenáva ÚHVT, je potrebné vychádzať z predpokladu, že tvrdenia žalobkyne nemajú žiadnu relevantnosť. Úvahy odvolacieho senátu boli totiž formulované v rámci konania týkajúceho sa preskúmania absolútnych dôvodov pre zamietnutie zápisu v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia č. 207/2009, a nie v kontexte konania *inter partes*.

70 Skutočnosť, že odvolací senát zamietol zápis prihlasovaných ochranných známok ako ochranných známok Spoločenstva z dôvodu existencie absolútneho dôvodu pre zamietnutie zápisu, preto ešte neznamená, že by táto inštancia ÚHVT nepriznala žiadnu rozlišovaciu spôsobilosť tým istým označeniam v situácii, keď boli predtým zapísané ako národné ochranné známky a uplatnené v rámci námietkového konania. V tomto smere sa rozsudok Formula One Licensing/ÚHVT, už citovaný v bode 27 vyššie (EU:C:2012:314), týka konania *inter partes* a v prejednávanej veci teda nemá žiadnu relevantnosť.

71 Ako to zdôrazňuje ÚHVT, žalobkyňa nepreukázala, že odvolací senát v rámci konania, ktorého cieľom je konštatovať absolútny dôvod pre zamietnutie zápisu, použil kritériá pre posúdenie, ktoré by mohli narušiť ochranu národných certifikačných ochranných známok.

72 Preto musí byť piaty žalobný dôvod zamietnutý.

73 Z toho, čo bolo uvedené vyššie vyplýva, že tvrdenie žalobkyne súvisiace s porušením článku 7 ods.1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 musí byť zamietnuté ako nedôvodné.

74 Pokiaľ ide o otázku porušenia článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, treba pripomenúť, že ako vyplýva z článku 7 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, na to, aby sporné označenie nemohlo byť zapísané ako ochranná známka Spoločenstva (pozri rozsudok WEISSE SEITEN, už citovaný v bode 16 vyššie, EU:T:2006:87, bod 110 a citovanú judikatúru), postačí uplatnenie len jedného z absolútnych dôvodov zamietnutia.

75 V dôsledku toho, keďže preskúmanie tvrdení žalobkyne súvisiacich s porušením článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 ukázalo, že odvolací senát správne prijal záver, že prihlasované ochranné známky opisujú dotknuté výrobky a že tento dôvod samotný stačí na odôvodnenie zamietnutia zápisu prihlasovaných ochranných známok, nie je v žiadnom prípade nevyhnutné preskúmať otázku porušenia článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, v rámci ktorej žalobkyňa neuvádza žiadne špecifické tvrdenie.

76 Vzhľadom na uvedené skutočnosti je potrebné žalobu zamietnuť.

**O trovách**

77 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom ÚHVT.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

rozhodol a vyhlásil:

**1. Žaloba sa zamieta.**

**2. Cyperská republika znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT).**

Prek Labucka Kreuschitz

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 7. októbra 2015.

Podpisy